

Борбата

1967

18

МАИ
ЧЕТВЪРТЪКОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЧЕСТВЕНИЯ
ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 60

2:51
ГОДИНА XXIV
Цена 4 ст.

ПЪРВИ КОНГРЕС НА КУЛТУРАТА

ПЕВЕЦ НА БАЛКАНА

Има едно малко селце в дилите на Балкана, откъдето не малко талантливи творци на Отечеството. И колкото тръгва за Разпоповци, пред мене очакват неотмилени образи, спомени и надежди. Това селце, неотбелязано и на картата, даде поетичните дарования на талантливия художник и скромния общественик Йордан Попов. В която и негова картина да се вгледате, с часове може да стоите, вълнени от чудната четка на майстора, пренесъл красотата на природата на бялото, студено платно.

Обича му към пейзажа, народния бит, неспокойната селска душа са намерили жив отклик във всяка творба, пресъздадена в чудни нюанси и съзвучия. От всяка картина те люха родното, възприая се Балканът, оживяват хармоничните и дворовите, беленките и старият град. Стоиш и едно чувство се надига в гърдите ти, мило и скъпо и ти завинаги оставаш пленен от този край, от това неповторимо ежедневие. С голяма топлина и майсторство са изваяни есенните пейзажи, където е оставена светлата душа на един голям дилър на природата.

Много пъти сме се спирали в планината, край реката, обръщали сме се и към изгрева,

и към залеза, но никога не сме виждали това, което ни поднася художникът, открит в тях най-силното, най-въздействащото, най-типичното.

Сивото небе тежеше над пробудените къщи на Елена. Готово бе да вали и хората бързаха по улиците, заградени в своите грижи и радости. Бързах и аз. Исках да се срещна още веднъж с художника, за да взема още нещо от неговия богат, пълен с дела и планове живот. Вървях и чувствах неудобство не от притеснение, а от неговото майсторство. Заварих го в къщи.

За Разпоповци, където са живели неговите родители, той е запазил мила и незаличима спомени за хората, природата, народните обичаи и празници. През 19... г. семейството на Михаил Попов идва в Елена. През 1913 г. се ражда последният син — Йордан. Редят се една след друга годините, изпълнени с барт и топовни гърмежи. Недомъкът и гладът са шетали във всяко възраст на бащината къща. Възражението град, неговото славно минало, борбите на прогресивните хора остават незаличима дупка в душата на младия. Читалище „Напредък“, издигнато в средата на града, е притегляло мечтите и надеждите на младия човек. Подкрепяно от много ученолюбиви и

прогресивни младежи, то става непресъхващ извор на знания и борба. Застоява се често вчер в салона и записва да учи чело. По-сетне му възлагат за

професор Кирил Цонев. Пребиваването му в столицата съпада и с култа, който той не понася в изкуството и бива освободен като асистент. Тези години остават като тежък спомен в неговия духовен мир, което го довежда до болничното легло. През 1950 г. се връща в Елена и остава завинаги при извора на вдъхновението и красотата.

— Нещо особено в моя живот — разказваше тихо той, заприраще се, за да обмисли всяка дума и пак продължаваше — няма да откриете. Работя докогато ми са силите и като художник, и като гражданин, за да дам нещо като духовното израстване на нашия народ.

И не само в тези негови думи, а в целия наш разговор, аз долових един скръпен човек, една всеотдайност, творческа душа, призвана да раздава красотата на палитрата на своето майсторство.

Другарят Йордан Попов е показал на еленичани три самостоятелни изложби, високо оценени от гражданите. Участвувал е в 17 общи и национални и 12 окръжни изложби. Последната изложба на художника беше открита в картинната галерия на Елена в началото на миналата година. Представи се с 50 платна, взе-

дачи да рисува декори за постановките на пиесите, да слава грим на артистите. Жажда към изкуството го влечела стихийно и той не се откъсва от този светъл храм, където оставя много външения и труд

През 1935 г. се записва в Софийската художествена академия. Тук отново попада сред прогресивни студенти, участва в събрания, разнася позиви, рисува знамена за Първи май. Завършва с отличие през 1940 г., а през 1946 г. се заварява в София за асистент при

ти предимно от Елена и околностите. Вдъхновен от промените на родния край, от киляжа на нашето съвремие, художникът се възприая с целия си ръст като певец на Балкана, на родния край, на славната Еленска летопис. Неговите картини са представяни на международните изложби в Светския съюз, Молдавия, Франция, Сирия. Те красят много обществени сгради, домове в София, Велико Търново и Елена.

Надникнах и в творческите планове на художника. През тази година той ще участва повече с композиции, а по-малко с пейзажи в изложбата „Велико Търново през последна на художника“, изложбата в Плевен в Общата национална изложба в София, посветена на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

За голямото си художествено творчество, за обществената дейност е награден с орден „Кирил и Методий“ — III степен, избран е за делегат на Първия конгрес на културата. Народно признание. От него ням по-голяма чажрада, по-голямо отличие.

Разделихме се. Дръбът се беше спускал над града и все още чукаше по покривите на къщите и струва ми се, че и той рисуваше чудни картини.

Васил ТЪРСАНКОВ

ПО ПЪТЯ НА ИНТЕНЗИВНОТО РАЗВИТИЕ

НОВИ МОЩНОСТИ В ДКЗ „МИЗИЯ“

Деветият конгрес на БКП даде насока и през петата петилетка да се постигнат ускорени темпове на развитие на общественото производство, с оглед да се осигури по-бърз икономически растеж и по-високо жизнено равнище на народа. Показателите на плана за 1967 г. ярко изразяват линията, която даде Деветият конгрес, да се засилва ролята на интензивните фактори на развитие, като се прилагат по-широко постиженията на науката в производството и се повишава неговата ефективност.

И пред работническия колектив на керамичния завод „Мизия“ в Горна Оряховица стоят за раз-

решаване много задачи. Преди всичко тази година за завода е година на строежи на нови отделения, където се поставя нова техника. Построено е ново машинно-тухлено отделение към цех № 2, където се монтираха нови машини от италианската фирма „Морандо“. Досега старото отделение сечеше по 12000 едроразмерни тухли на смяна, а сега капацитетът на новото отделение ще бъде 80000 броя. Построена е и нова двойна технологична линия, която пълно ще захранва цеха. Предстои строежът и на нови 25 тунелни сушилни и тунелна пещ, с което ще се премахне сезонният характер на цех № 2 за

тухли и керемиди.

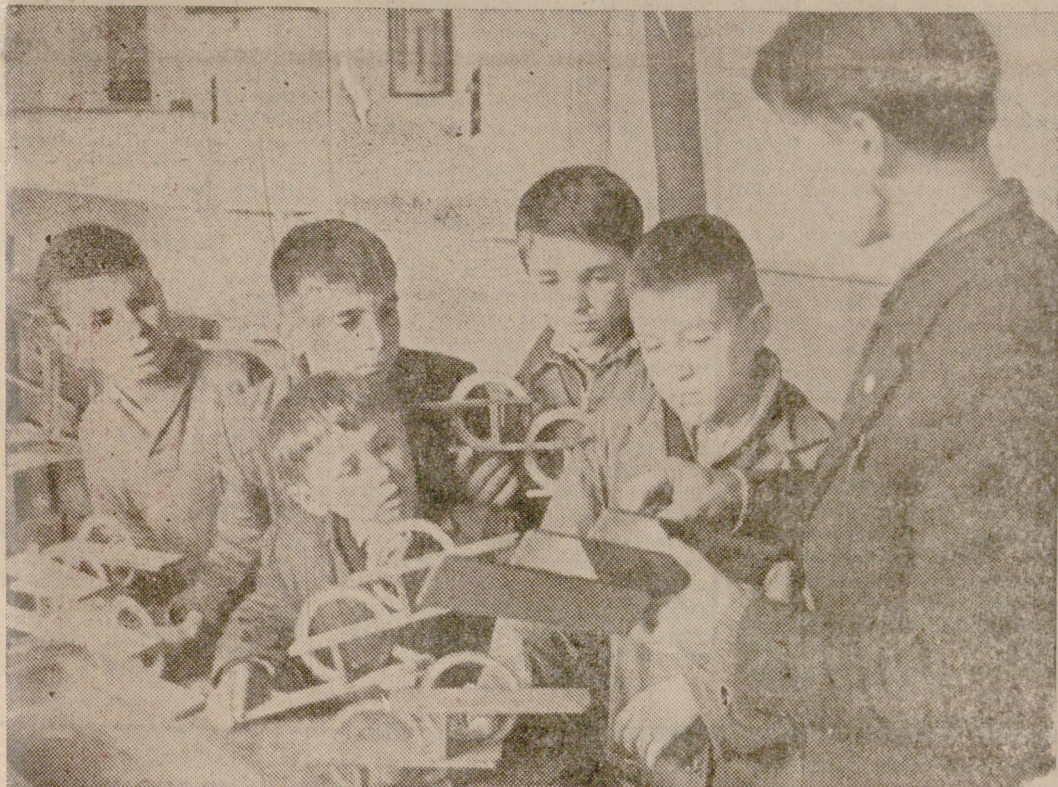
Влезе в строя ново масополгително отделение към огнеупорния цех. С построяването му се премахна тежният ръчен труд в калниците, създадох се нормални целогодишни условия за непрекъсната работа, подобри се качеството. Монтираха се два бешикера, колеранг, гладки и фини валове, глиномешалка и светлосвакум преса. Монтира се лента за извозване на пластове, като се премахна ръчното прекарване на масата с вагончета. С това техническо подобрене на работата се дава възможност да се повиши капацитетът на цеха и да се произведат нови изделия, като огне-

упорни тухли клас „А“, плочки за облицовка тип „Румънски“, диатомит, терокотни плочки с размер 15/15/1,5 см., а през второто полугодие — и глазирани плочки за външния пазар.

Привърши реконструкцията на цех № 1. В него се поставиха нови италиански автоматични преси за производство на керемиди за плоски покриви тип „Мизия“.

За кратко време се постигна много в поставянето на нова техника. От своя страна машините се облагодарили десеторно. Новата техника в ДКЗ „Мизия“ веднаж завинаги ще премахне сезонността и ще увеличи производителността на труда няколко пъти. Ръководството на завода ще полага максимални усилия и започнал за модернизация на производствените процеси и строителството на нови мощности.

А. Г.

В училищния кабинет по дървообработване в Полски Тръмбеш преподавателят Пенчо Христов обяснява на учениците от пети „в“ клас полиране и лакиране на кухненски етажерки.

С ГОТОВНОСТ ЗА ГОЛЯМАТА ЗАДАЧА

Съзнателно все по-силно започна да преминава. Все по-високо избухват и есенниците. Това буди радост и тревога у кооператорите от Долна Оряховица. Като утре ще дойде жътвата. Затова за посрещането ѝ в пълна готовност трябва да се ремонтират преди всичко навреме комбайните, виндурерите, слампресите и всички други машини.

Този година стопанството има засега 18 000 дка пшеница и 3500 дка ечемик. За прибирането

им то разполага с 12 комбайна и 5 виндурера. Те почти са ремонтирани. В пълна изправност са 10 комбайна и 4 виндурера. В близките няколко дни ще бъдат готови всички налични машини.

На разделения жътва ще бъде отделено подходящо внимание. Над 40 на сто от реколтата ще се прибере по този начин. Едновременно с ремонта на машините се подготвят и складовете, и зърнополюшките. Извършва им се необходимия ремонт, разширява

се съществуващата механизация. В тези дни на напрежение и изпитание са мисли и за хората. Лятната кооперативна кухня започна работа и по блоковете се разнася топла храна на кооператорите. Попаднаха в обществено възможност, за да се прибере и навреме, и без загуби цялата реколта от есенниците.

К. Митева

ПРИБИРА СЕ ПЪРВИЯТ ОТКОС

Кооператорите и механизаторите от ТКЗС — Долна Липница отрано започнаха да приготвят фураж за животновъдството през зимата. Над 450 т люперна консерви фуражната бригада на Георги Мичини, с помощта на полевните бригади. Всекидневно се слага на 40—50 т люперна фуража на 12 май фуражната бригада слага 70 тона. Създаде се добра организация на труда при коситбата, извозването и слагането. При такава организация на работата в близки дни ще приключи слагането на люперната.

Да се превърне животновъдството в рентабилен отрасъл, това е главната грижа на специалистите и животновъдите в Златаришкото държавно земеделско стопанство. И затова е необходимо преди всичко да се осигури солидна фуражна база. Фуражните механизатори бързат навреме да се справят с поставените задачи, да приберат във възможно най-кратък срок първия откос люперна.

В с. Родина започна слагането. Фуражният бригадир Н. Ангелов вече е успял да пригот-

ви повече от 300 т, а с това е осигурил 50 на сто от запланираното количество сенаж за идушата зима.

Не изостава и бригадата на Н. Паназов от Златарица. Неговите работници вече са прибрали повече от 30 т. сухо, витаминно сено, което ще бъде отлична храна за телетата и агнетата. Прибран е навреме първият откос люперна. Механизаторите Ст. Кедиков и Ал. Сираков дневно осигуряват по 30—40 декара.

М. Димитрова

ИЗ БЕЛЕЖНИКА НА ЖУРНАЛИСТА

В края на октомври 1966 година рейдова бригада, организирана от в. „Борба“, извърши проверка на жилищния комплекс „Дружба“ във Велико Търново. Много и много жалби на домоуправителите предизвикаха тази проверка. Много и много не благополучия и направи впечатление бяха констатирани и изнесени в статията по отношение на лошо качество, разхищение на материал и други. И това все пак бе една страна на въпроса — съвсем не най-важната. Акцентът падаше върху проточеното строителство на тези три, извисили високо снага и видими едва ли не от всяка точка на окръжния град, блокове. Тези три мъгчални и тъжни великани — паметници на „ефективността“, първият от които по договор следваше да бъде завършен до края на октомври, вторият до края на ноември и третият до края на декември.

При нашата проверка трябваше да чуем от различните ръководители и изпълнители най-различни възможни удължени срокове за евентуално завършване на блоковете. Подкаждани от големи дози „обективни“ оправдания, тези отговори не можеха да ни задоволят (още по-малко можеха да заловят домоуправителите). Всички ръководители и отговорници бяха единодушни, че е наложително решително да се ускорият и подобрят строително

монтажните работи на този изостанал комплекс. Особено радващо бе становището на началника на строителния район инж. Марков за концентрация на силите на отделни сгради за тяхното бързо завършване и предаване. Нещо повече, твърде естествено (затова и не ги споделихме с читателите тогава) бяха уверенията на др. Марков, че първият блок ще бъде завършен до края на

1966 година, а останалите два — до края на април тази година, тъй като „на хората им е станало омразно вече да работят там“... „де лият град ни се смее...“

За да не бъдем обвинени в дребнавост, макар и да имаме впечатление каква „активност“ се е разгърнала на комплекса, не извършихме проверка веднага след изтичането на годината. Почкахме да минават два месеца и в началото на март посетихме с инвеститорския контрол строежа. Тогава научихме, че няколко дни преди това на съвещание в Окръжния народен съвет е била разгледана работата по из-

граждането на комплекса и са били набелязани нови срокове за завършването — на „Москва“ до 1 юни, а на следващите два — съответно до 1 август и 1 септември. Може би тези срокове ще бъдат вече спазени?

Не, не бяха създадени условия за това. Дори на заявляващия от трите блока. Работеше се, не че не се работеше на него, обаче съвсем не с такъв темпове, които да гарантират завършване до 1 юни. А да не говорим за останалите два блока

и особено „София“, който стоеше на точката на замръзването. Макар и да виждахме тревожността наполовина, тогава не публикувахме материал във вестника. По същото време се състоя заседание на бюро на Окръжния комитет на Партията, на което бе разглеждан специално въпросът за строителството. Към ръководителите на строителната организация беше отправена строга критика, между друго и за закъсняването на трите блока от комплекса „Дружба“. Преченено бе, че новата критика във вестника в момента не е правилно да се излиза.

Заседанието на бюро на Окръжния комитет на Партията бе съвместно изигра важна роля. Още в близките дни бяха хвърлени повече сили. Напредна най-вече блок „Москва“. По време на последната проверка на 10 май на този блок се работеше усилено. Предния ден бе започнала и външната малярка на „Варшава“. На пръв поглед не са налице никакви причини за тревога. Ако обаче се тръгне по етажите и в отделните апартаменти на най-предния блок, ще се види още колко много неща има да се довършват. И ако някоя от тях наистина са дребни, то за паркета и мостопровода въпросът съвсем не е решен. Така нагигер вместо осем, паркетчиците на 10 май бяха едва двама, а след ден-два се увеличиха на четири души. На „Варшава“ последните три етажа още нямат подпаркетна настилка, стъбиците не са довършени, водната инсталация не е монтирана. Тук трябва да завърши външно измазване, за да се даде възможност да се довършат вътрешните къпелни и т. н. и т. н. Работи много а ни те са малко. Да не говорим за блок „София“, който от проверката през октомври досега не е мръднал и със сантиметри.

За да се спазят пусковите срокове, е нужно да се вземат една в истинския смисъл на думата стегната организация. Но за всички вземателността и контролът.

Н. М.

РОДНАТА КУЛТУРА КЪМ ПО-ВИСОКИ ВЪРХОВЕ

Днес се открива Първият конгрес на българската култура. Той е събитие в нашия обществен живот с важно значение за по-нататъшния разцвет на социалистическата култура у нас. Този конгрес е кръвна рождба на социалистическия обществен строй, защото културата засяга днес всяка страна от многозвучната арфа на живота, докосва всеки човек — от равнината и завода, на театралната сцена, на вдъхновеното перо.

Развитието на нашата страна по пътя на социализма потвърди още веднаж марксистко-ленинското схващане, че културната революция е неделима от единния процес на социалистическия преустройство на обществото. Незабравими ще останат онези априлски дни, които отприщяха творческите сили, научиха ни да уважаваме здравето мисъл, да търсим истинността и научната логика на нещата и да движим развитието към едно бъдеще, в което победата ще принадлежи на чистотата на разума, на неподправеността на чувствата и на красотата на човешката воля.

Многовековна е българската култура. Това е култура на ед на земя, на един народ, велик в дръзновените си. В културния градеж оставиха дело достойно за уважение и плеада знайни и незнайни творци от Великотърновския край. В съкровищницата на българската национална култура влезе делото на Патриарх Евтимий, Теодосий Търновски, Григорий Цамблак, на талантливи живописци, възвестили Ренесанса, създали образи, в чиито очи прочитаме прости човешки истини, мъката на народа и бляна по голямото добро. Тук се роди значимо литературно дело на Петко Рачов Славейков, тук остави прекрасни архитектурни творби прославеният български майстор Кольо Фичето. Нашият край даде на България такива видни творци, като Стоян Михайловски, Алеко Константинов, Цанко Церковски, Петко Ю. Топоров, Асен Развигетников, Ангел Каралийчев, Емил Станев, Камен Зидаров, Константин Кисимов и др.

Мъдрата политика на Българската култура на ед на земя, на един народ, велик в дръзновените си. В културния градеж оставиха дело достойно за уважение и плеада знайни и незнайни творци от Великотърновския край. В съкровищницата на българската национална култура влезе делото на Патриарх Евтимий, Теодосий Търновски, Григорий Цамблак, на талантливи живописци, възвестили Ренесанса, създали образи, в чиито очи прочитаме прости човешки истини, мъката на народа и бляна по голямото добро. Тук се роди значимо литературно дело на Петко Рачов Славейков, тук остави прекрасни архитектурни творби прославеният български майстор Кольо Фичето. Нашият край даде на България такива видни творци, като Стоян Михайловски, Алеко Константинов, Цанко Церковски, Петко Ю. Топоров, Асен Развигетников, Ангел Каралийчев, Емил Станев, Камен Зидаров, Константин Кисимов и др.

Мъдрата политика на Българската култура на ед на земя, на един народ, велик в дръзновените си. В културния градеж оставиха дело достойно за уважение и плеада знайни и незнайни творци от Великотърновския край. В съкровищницата на българската национална култура влезе делото на Патриарх Евтимий, Теодосий Търновски, Григорий Цамблак, на талантливи живописци, възвестили Ренесанса, създали образи, в чиито очи прочитаме прости човешки истини, мъката на народа и бляна по голямото добро. Тук се роди значимо литературно дело на Петко Рачов Славейков, тук остави прекрасни архитектурни творби прославеният български майстор Кольо Фичето. Нашият край даде на България такива видни творци, като Стоян Михайловски, Алеко Константинов, Цанко Церковски, Петко Ю. Топоров, Асен Развигетников, Ангел Каралийчев, Емил Станев, Камен Зидаров, Константин Кисимов и др.

Мъдрата политика на Българската култура на ед на земя, на един народ, велик в дръзновените си. В културния градеж оставиха дело достойно за уважение и плеада знайни и незнайни творци от Великотърновския край. В съкровищницата на българската национална култура влезе делото на Патриарх Евтимий, Теодосий Търновски, Григорий Цамблак, на талантливи живописци, възвестили Ренесанса, създали образи, в чиито очи прочитаме прости човешки истини, мъката на народа и бляна по голямото добро. Тук се роди значимо литературно дело на Петко Рачов Славейков, тук остави прекрасни архитектурни творби прославеният български майстор Кольо Фичето. Нашият край даде на България такива видни творци, като Стоян Михайловски, Алеко Константинов, Цанко Церковски, Петко Ю. Топоров, Асен Развигетников, Ангел Каралийчев, Емил Станев, Камен Зидаров, Константин Кисимов и др.

Деветият конгрес на БКП отбеляза големите успехи на нашето културно развитие. Безспорен факт е, че културата и изкуството дават все по-зрели плодове, черпят по-пълно сокове от нашия живот. Главният резултат от това е, че всепожващите идеи на комунизма все повече овладяват масите, пускат все по-дълбоки корени в съзнанието им. Порасна политическата съзнателност на тинците се и тяхната увереност в правотата на партийната политика.

През годините на петата петилетка са нови, още по-големи успехи ще продължи издигането на културното равнище. Основната задача сега е да се разшири и масовизира художествената самодейност, да разширяват своята дейност народните читалища, библиотеки, домове на културата, кината.

Към Първия конгрес на родната култура обществеността от окръга гледа с пълна вяра за още по-големи завоевания на родната култура. Превръщането на Комитета по културата и изкуството в държавен обществен орган, в център за ръководство на нашия културен живот и лечинско начало. Извършвайки този революционен по своето значение акт. Партията засвидетелства своето високо доверие към нашата зрела интелигенция, към нейните дела, към нейната огромна и отговорна роля в общественото по пътя към светлото бъдеще — комунизма.

ЕДНА ПРОВЕРКА В УЧИЛИЩАТА

Едва ли трябва да се убеждава някой за значението на извънкласната работа за възпитанието на децата, за развитието на техните наклонности и интереси, за осмисляне и разнообразяване на свободното им време. Проверката на Испекцията за държавен контрол по организирането на извънкласната работа в училищата в окръга показа, че тя се извършва в съответствие с указанията на Министерството на народната просвета. Наред с това беше установено, че са допуснати и редица недостатъци.

От събраните данни от 128 училища с общ брой на учениците 36 282, в извънкласните форми не участвуват 7751 ученика или 21.4 на сто, като най-слабо е участието в основните училища. Най-голямо е участието в художествена самодейност — над 40 на сто от участващите в извънкласните форми, след това във физкультурните секции с над 30 на сто. Недостатъци са обаче разкритите предмети и техническите кръжоци. Най-малко са техническите кръжоци в техникумите — 4 кръжока в 12 училища. Подобно е положението в средните по-литературни училища. А в някои основни училища няма изградени предмети и технически кръжоци. В с. Дебелец, въпреки че има много добра материална база, не е изграден никакъв технически кръжок.

Предметни кръжоци няма в основните училища в Златарича, Елена, Стражица, Крушево и други, а във Вишовград не са изградени нито предмети, нито технически кръжоци. Правилно се насочва вниманието за подобряване на обучението чрез кръжочна работа по математика, история, български език, но за сметка на това са пренебрегнати географията, химията и други предмети, които не са за ползени.

В някои училища в началото на годината са били предвидени извънкласни форми, които в момента не работят по вина на ръководителите — Основно училище — с. Патреш, Техникума по механизация на селското стопанство в Павликени, училище „Кирил и Методий“ в с. Стражица. Средно по-литературно училище в Павликени.

Недостатъчна е работата и на училищните библиотеки. Броят на читателите-ученици е 55 на сто от общия брой. Вярно е, че голяма част от учащите се са читател на обществените библиотеки, но това не говори ли пък за друго — че може би литературата в училищните библиотеки не задоволява интересите?

Извънкласната работа, организирана по указанията на Министерството на народната просвета, не претоварва учениците. Претоварване обаче има и то главно в отличните и много добрите ученици, които участвуват в повече от две форми. Такова е положение и във всички проверени училища. Например, в „Сакелариевич“ — Свишов от анкетираните 108 ученика 42 на сто не са заети в ни какви извънкласни работи, а от останалите някои са включени и в пет форми, като това са предимно отличници. Освен това много от тях са активисти на пионерската организация. Винаги такъв е на класните ръководители и на директорите, които би трябвало да контролират заетостта на учениците. Претоварването идва и от други мероприятия — рецитали, читателски конференции, съборове, фестивали, викторини, вечери. Тук не винаги ръководствата на масовите организации, като БЧК, БСФС, БТС и други, съгласуват

задачите, които поставят пред училищата. Това отрупа предимно пионерските и комсомолските активности, които просто са принудени да оставят подготовката на уроците си за през нощта.

В по-голямата част от училищата още в началото на учебната година подборт на учениците в отделните извънкласни форми е съобразен с техните интереси и наклонности, с възрастовите им особености. Прави впечатление обаче, че голяма част от добрите и посредствените ученици остават вън от всякакви извънкласни форми. Причината за това е преди всичко желанието на учениците да приемат отлични и много добри ученици в своите кръжоци, както и липсата на подходящи форми за по-слабите. Не достатъчно директорите, учителските съвети, пионерските и комсомолските ръководства са мислили за изграждането на такива извънкласни форми, в които да се включат тази категория ученици, като дървообработване, пирография, електротехника и други.

За ръководители на извънкласните форми директорите на училищата са определили най-подготвените и подходици учители, но общо мнение е, че не се отделило достатъчно внимание на тяхната квалификация за водене на извънкласната работа както при подготовката им за учители, така и сега. За целта не се използват семинарите, практикумите, срещите за обмяна на опит. Така през тази година е имало само два семинара с ръководители на кръжоци.

Всичко още в някои кръ-

жоци повече се разглеждат теоретически въпроси, а по-малко е практическата насоченост: изработване на нагледни средства, опитна работа и други. Не се използват разнообразни форми като реферати, дискусии, производствени екскурзии.

Добре се работи по патриотичното възпитание. Редовно се уреджат съборове, екскурзии, срещи с бивши ятаци и партизани. Организирант се масовите форми на физическо възпитание. Трябва да се отбележи, че все още непълноценно се използват спортните по-люди и големите междучасия за масово спортване и закаляване. Причината е в оскъднята материална база, както и в липсата на организация. Двусменното обучение в някои училища също не дава възможност за пълно разгръщане на извънкласните форми. Същевременно не се използват достатъчно възможностите на селищата, като работилниците на ТКЗС, предприятия и др. За това говори и фактът, че от всички 128 училища, попълнили спавката, само в 4 има изградени форми към предприятията.

Проверката потвърди, че е направено немалко. Но силите и възможностите са по-големи. Вниманието към извънкласните форми може и трябва да стане по-голямо. А това предполага по-голяма грижа от страна на директорите, класните ръководители, на всички учители, както и на комсомолските и пионерските организации.

Стефан ДЕЕВСКИ
от Испекцията за държавен контрол

Благодарност от сърце

Свечерява се. Към училищата сграда бързат родителите. Тези вечери III „Б“ клас на основно училище „Д-р Петър Берон“ в Дебелец има родителска среща. Учителката Добринка Попова се тревожи — успехът през третия срок се понижава. Дисциплината също се влошава.

Ето я пред чиновете — млада и с годините си, и в педагогическата практика. Както винаги е усмихната и уж е спокойна, а външното се чувствава. Миг на премисляне. Погледът ѝ опива стаята и сякаш пита: „Ще ме разберете ли?“, сякаш казва „Вие и аз можем да поправим всичко“.

Започна. Наистина има право за тревогата. Не кой знае колко е изоставането, но все пак е изоставане. Не се ли крият тук слабост кон-трол, малкото внимание в клас?

Тя има право. Дойте също е училище — най-голямо то училище. Детето тук при-карва повече от времето си. Тук то се изгражда, отук най-много зависи какъв гра-жданин ще стане, какви основ-ни трудови навики ще си из-гради.

Мисля си колко много дължим на учителите. Тех-ният труд не се отплаща. Оставаме им дължници за цял живот. Те поемат неук-та ръка и от точката, чер-тичката и ченгелчето я при-учават да ни напише и топ

Н. ЧЕРНООКОВА

Окръжният комитет на БКП и Окръжният комитет на БПФК — Велико Търново с дълбока скръб съобщават, че след продължително боледуване на 16 май т. г. почина активният борец против фашизма и капитализма, комунистът

ПЕТЪР ЕНЕВ ДЕНЧЕВ

роден на 13 май 1887 година в с. Косеви, Великотърновски окръг.

Изпитал още от ранно детство тежестите на капиталистическата експлоатация като беден селянин, дядо Петър се наредил в редиците на борците за по-справедлив живот. През 1905 г. заминава в царска Русия, където работи като градинар. Революцията в Русия през 1905 г. му помага да разбере, че единственият път за премахване на експлоатацията е организираната революционна борба и през 1919 г. той влиза в редовете на БКП.

В чернит дни на фашистката робия дядо Петър всеотдайно помага на партизанското движение. Домът му се превръща в клуб на РМС, в който се шият дрехи и приготвя храна за партизаните. За активна антифашистка дейност е интерниран в концлагера „Св. Врач“.

Неговите деца Стефан, Николай, Владимир, Параскева още от най-ранни години заживяват с великото дело на БКП, за да отплатят по-късно (и четирите му свилни рожби)

живота си в борбата срещу фашизма за щастието на народа.

Още с изгрева на свободата, с присъщия си жар дядо Петър се включи и дейно участвувал в обществено-политическия живот. В партийната организация, в Отечественния фронт, в Народния съвет, като комунист и човек дядо Петър беше в първите редици на борбата за изграждането на комунизма.

Животът и делото на Петър Енев Денчев ще служат като възхваляващ пример на всички трудещи се и подрастващо поколение в борбата за победата на комунизма.

ПОКЛОН ПРЕД СВЕТАТА МУ ПАМЕТ!

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БКП — В. ТЪРНОВО
ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БПФК — В. ТЪРНОВО

ПРОФСЪЮЗНИ СПАРТАКИАДИ

Освен спартакиадата на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от полиграфията и културните институти, в събота и неделя във Велико Търново се състояха още две спартакиади, на други два окръжни комитета на профсъюзите.

В окръжния ни град си далоха среща най-добрите спортисти от родните поля, които премериха сили в спартакиадата на Окръжния комитет на работниците от селското стопанство. Съревноваваха се лекоатлети, волейболисти, шахматисти, състезатели по тенис на маса, футболсти.

Най-добре подготовени се оказаха лекоатлетите (мъже) на ДЗС от Златарича, които заеха първо място. Шахматната борба за върши с победа на шахматистите от управление „Земеделие“. А сред волейболистите първенци станаха представителите на „Напоителна система“ — Павликени.

Първо място по тенис на маса сред мъжките отбори заеха представителите на „Напоителна система“ — Павликени, а сред женските състави на първо място се наредиха състезателките по тенис на маса от инспекция „Племенно дело“ — Велико Търново.

Интересно премина финалният футболен мач. На градския стадион във Велико Търново борбата се водеше между единдесеторките на ДЗС в Свишов, филиал Българско Сливово и на ДЗС в Златарича. Първата част от двубоя протече при равностойна игра. Но през вторите 45 минути футболите от Българско Сливово намериха повече сили и надиграха спортните си съперници с чувствителния резултат 5:1.

Слав КОЖУХАРОВ

38)

Лейтенантът се смути, погледна виновно капитана.

— Ти ми доложи, че не сте открили никаква следа.

— Съвсем не открихме.

— А след вашата проверка се оказа, че телената мрежа е прерязана с ножица, има отвор, колкото да се измъкне човек, и висок бил парцал.

— Аз съм уверен в това, което ви докладвах.

— Може би вие просто не сте догледали!

— Изключено!

— На кого трябва да се вярва — продължи с мрачна ирония капитанът. — Просто съпоставям това, което ми доложи ти, с оно ва, което ми докладва сержантът.

— Уверявам ви. Не забелязахме нито разкъсана мрежа, нито бил парцал.

Капитан Пирински внезапно се усмихна, приближи късчето плат до очите си, помачка го между пръстите си и го подхвърли към ръцете на лейтенанта.

— Пипни.

Лейтенантът пое късчето плат.

— Памучен плат, нали? — запита капитанът.

— Американ.

— И американът е твърде здрав плат, нали?

— Здрав, когато не е износен.

— Този бил парцал съвсем не

е износен, а просто захабан.

— Откъснат е със зор от някаква дреха.

— Безспорно.

Капитанът поднесе парцалчето към лицето си.

— Ако не ме лъже обоняването една доловима мизансма на желязо и оръжейна смазка.

— Усеща се.

— Интересен случай?

— Съвсем загадъчен.

— Но аз съвсем не мога да проумея — заговорих бавно капитанът — как е възможно да оста-не къс от дреха върху бойлива-та. По скоро бихме могли да допуснем, че една закачена в бър-зината дреха може да се разпори, но да остане къс от нея про-сто не разбирам.

— Много странно ми изглежда откритието на сержанта — отговори Розин.

— Искаш да кажеш, че това е подхвърлен номер?

— Склонен съм да мисля, че

е така.

— Но все пак вече имаме нещо, което се пипа с ръце.

— Скрита работа.

— Или може би твърде откри-та — капитанът помълча, като късаше стръкчето трева, сетне продължи: — Сержантът иска да ни увери, че тази нощ в рай-она на силно охраняваната зона се е промъкнал истински бандит.

Да, човек от път и кръв. Вероятно той допуска, че ние се увеличаваме по някакъв дух и иска да ни върне на земята. Ето конкретната обстановка: тази нощ в зоната пак е нахлул неизвест-ният, или известен вече обитател. Той е бил застрашен, налагало се е бързо да изчезне, прерязал телената мрежа и офеждал, като ос-тавил късче плат върху бойлива-та тел. Но дядо да го вземе...

Къде е логиката в действията на този бил, неизвестен бандит. За-що е трябвало да се облича в тъмната нощ в бяла дреха, халат, или някаква мантия от американ-ска материя?

без да се представи като при-зрак. И няма ли да бъде забеле-зан в тъмната нощ и от късо-редите? Защо никой от часовите не го е усетил. Отговорът в телена мрежа съществува и той е забелязан само от един човек — сержант Касабов. И ако прие-мем неговите думи за чиста исти-на, трябва да изключим всички наши досегашни предположения, включително и твоята находка за електрическото фенерче, да изку-чим нещо и от разказа на ефрей-тор Рателов. Какво мислиш ти?

— Този неизвестен дори и при последното появяване не прави опит за диверсия. Върху това мис-ля.

— Ако се върнем към думче-та на Рателов, безспорно ще трябва да се съгласим донакъде и с Касабов — белият човек се про-мъкна незабелязан от никои ча-сови. Рателов ни го описва като стопроцентов призрак, което мо-же да се роди само в едно бол-но въображение — грамаден бял човек, който се измъква от няка-къв гроб, човек с окъравено ли-це, който крачи срещу огъня на автомата.

В съзнанието на всички то-зи неизвестен съществува само като призрак.

— А сега този призрак е тряб-вало да си прави труд и да прер-язва телената ограда с ножица, за да се измъкне.

— Налага се да изследваме най-прецизно отговора в мрежата — след някаква костатация

за действително измъкване на

човек?

— Ще мислим...

— Приеми, че през отвора се е измъкнал човек. Една действител-ност.

— Действителност, която ще се окаже клопка.

— От кого?

Върху лицето на Розин падна облак на колебливост, но той отго-вори.

— От този, който има интерес да ни държи в заблуджението.

— Искаш да кажеш, че това е личността Касабов?

— Вашите изводи съвсем не го-ворят в негова полза.

— А не може ли да предполо-жим и нещо друго. Оградата е прерязана от друг външен човек.

— Къде е логиката?

— Не може ли да приемем, че това е един несполучлив опит за нахлуване в зоната, след като имаме сигурен сигнал, че към нас са насочени трима диверсанти.

— Но ние имаме къс от бяла дреха. И в случая нямаме осно-вание да смятаме, че диверсанти-те също пристигат, облечени в бе-ли дрехи.

— Безпогрешна логика. Прер-язаната мрежа и белият парцал ни се поднасят, за да отвлечат вниманието ни към облаците, или по-точно за някаква интерпретация, която съществува извън зоната. Хайде към бензина, защото Касабов ни чака.

Спуснаха се бързо по стръчча-та пътека.

— Никъде дума за разкъсана та мрежа! — предупреди Пирин-ски.

— Разбира се — отговори Розин.

— Отнася се и за пред коман-дира на поделението.

Примката се стяга

— Свързка...

— Слушам.

— При мен бързо!

— Заповядайте.

— Докладвай!

— След вечерна проверка той не се прибра в помещението. Де-сет минути по-късно го видях пред караулното помещение да разговаря с дежурния офицер. После се пусна с една лопата към зоната.

— За да почисти отводнителни-те канали?

— Предполагам, защото завала-джид.

— Кога се прибра?

— Малко преди смяната на ча-совите в елия.

— Забеляза ли те той?

— Съвсем не. Аз го наблюдавах от разстояние.

— Изслушай ме добре. Утре сутринта точно в шест часа и четридесет минути сержантът Ка-савов при мен. Добре схвани то-ва, което ти казвам. Ще потър-сиш Касабов утре, след сигнала за ставане, а не да му съобщиш от тази вечер за утре. Ще го поид-ружиш до самата врата. Ако при-мен е влязал друг човек, напои-мер лейтенант Розин, сержантът да не влиза, докато не излезе лей-тенант Розин. Ясно!

— Следва

Справочник на читателя

ТЕЛЕВИЗИОНЕН ПЕТЪК — 19. V. МОСКОВСКА ТЕЛЕВИЗИЯ

15.55 — за учениците: „Всезъволен фестивал на летния творчество“ 17.20 — От избора на народните песни: 18.00 — „Момичетата от нилата страна“ от Микитенко — премиерен телевизионен спектакъл, предаване от Киев.

БЪЛГАРСКА ТЕЛЕВИЗИЯ 19.30 — „Художникът и светлината“ — творчески портрет на нар. худож-ник Лео Узунов; 20.00 — „Завръща-нето на Максим“ — светски игра-лен филм.

21.30 — „В ефира — младостта“ — предаване от Ленинград; 22.10 — „Песен на младостта“ — предаване от Букурещ.

СЪБОТА — 20. V. 17.30 — Футболен среща ЦСКА „Червено знаме“ — „Спартак“ — Пловдив; 19.10 — юниони; 19.20 — епизод от филмовата серия „Приключенията на Том Сойер“; 19.50 — „Лека нощ, доб-ри!“; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — политически коментар; 20.35 — „Пет и кълъп“ — спектакъл с ръ-це на студенти от ВИТИЗ; 20.55 — „Песна камера“ — ескадрон филм-ова програма; 21.30 — гостува на ро-динат артист Георги Калоянчев — откъс от филми; 22.30 — юниони.

СЪОБЩЕНИЕ

Устройва се другарска юби-лейна среща на завършлите Мъжката и Девическата гимна-зия във Велико Търново през 1947 година, която ще се съ-стои на 23 май от 20 часа в ре-сторант „Велико Търново“.

Младежки простори

★ РЕДАКТИРА НЕПАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ ★

Бр. 121 год. VI

ПРЕД ГОЛЕМИТЕ СЪБИТИЯ: 50-ГОДИШНИНАТА НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ И XI КОНГРЕС НА ДКМС

НАЧАЛОТО Е ПОСТАВЯНО

По инициатива на Централния комитет на Комсомола в страната е организиран преглед на работата с младите специалисти. Целта е да се постигне максимален младежки принос в повишаване ефективността на икономиката чрез практическо приложение на младежките знания, опит и техническа мисъл.

Вече постъпиха първите талони — заявки за участие в прегледа. При секретаря на Заводския комитет на ДКМС в ДМЗ „Червена звезда“ в специална папка са подвързани талоните — заявки от хората за организация и усъвършенстване на производството, за техническа информация, за техническо развитие и от Конструктивния отдел.

За младите специалисти в завода има на разположение много техническа литература — около 4100 тома от различни фирми, производители на строително-пътни машини. През 1966 г. са получени 165 вида списания от много страни. Бюро е във връзка с много задгранични фирми. Стремимостта е да се следи чуждата и наша литература, като най-важното и най-интересното се довежда до знанието на младите специалисти.

Добри резултати е постигнали и бюро за организация и усъвършенстване на производството с ръководител нин. Петър Петракиев. Неговият опит беше обмислен със сродни бюро от системата на обединението. Заедно с това вече са решени някои проблеми от организацията на производството, като синхронизация на три поточни линии в участък ролки.

Едно добро начало е поставено.

П. Донков

Преди 13 дни комсомолката Донка Палазова успешно завърши двегодишното промишлено училище. Макар трудовата ѝ пътека да се измерва с дни, за нея началникът на ткачкия цех в ДИП „Васил Мавриков“ с радост споделя: „Много ни е трудолюбиво и сърце нашето момиче“.

Сега Донка самостоятелно и с увереност обслужва двадесет автоматични стана „Янтра 2“.

НА СНИМКАТА: Скъпи са основни жици в бърдото. Сръчността и значаицата, с които е възрождена Палазова, ѝ дават възможност веднага да отстрани задръжката на стана.

С ДРЪЗНОВЕНИЕ

Комсомолците в Горна Оряховица се готвят за достойно посрещане на XI конгрес на Комсомола и 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция. Бяха набелязани редица инициативи, изготвен бе цялостен план на градската организация за отпразнуване на светлите дати. Почувства се голямо оживление.

В много организации, като в завода „Янтра“, ЖП възел, ДЗЗ и др., се организира разговор за героичното минало на нашия народ, революционните борби на Комсомола и традициите му, участието в социалистическото строителство и дълга на младия човек към Партията в наши дни. Почти всички заводски организации използват различни на-

чини за разнообразяване и освежаване на своята дейност. В центъра на вниманието бяха беседите, вечерите на въпроси те и отговорите, конференции те, рецитали, изучаване истории чекското минало на местните организации, срещи с активни борци против фашизма. Много комсомолци в града дадоха лични обещания, че ще изпълнят годишните си планове до деня на конгреса. Градският комитет на ДКМС подготвя събор на първенците в труда, на който ще бъдат раздадени награди на най-добрите. Скоро ще се състои чителска конференция на тема: „Младият човек в съвременната литература“.

Хубаво съзвучие по типа на телевизионните организации са заводските дружества на

ЖП възел, ДЗЗ и „Металургия“. Програмата беше разнобразна. На отличилите се бяха раздадени награди. Подобно състезание се състоя наскоро между отборите на „Металургия“ и ДЗЗ на тема: „Изучаване историята на нашия край“. В училищата бяха проведени вечери за дълга на младежите към Партията, по патриотичното и воинското възпитание. Дружествата на ТПК „Освобождение“ разгледаха музейните ценности в Плевен. Комсомолците от Бон бонена фабрика посетиха гр. Дряново и Дряновския манастир.

Към приключването на учебната година в комсомолските организации бяха изнесени и лекции, онгледени с конкретни материали. Комсомолците при дизеловото депо проведоха последната си сбирка край паметника, недалеч от хижа „Божур“.

ПРИ ВЕТЕРАНА ОТ ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

Комсомолците от VIII „а“ клас и експедиционният отряд, работещ по темата „Сиянието на Октомври“ при дружинка „Малчина“ — с. Хаджидимитрово, гостуваха на дядо Петър от с. Паисий, участник във Великата октомврийска социалистическа революция.

Развълнуван, дядо Петър си спомни 1913 г., когато заминава с чичо си — градинар, в Русия. Започва Първата световна война. Границата е затворена и се прекъсват всякакви връзки с България. Започва революцията. Той попада в един болшевишки отряд. Водят се неравни сражения. Отрядът бива разбит. Дадени са свидни жертви. Дядо Петър успява да се укриве и спаси. През 1919 г. се връща в България.

Накрая пионерите и комсомолците му поднесоха скромни подаръци.

ЩЕ СЕ СЪРЕВНОВАВАТ

Много са младежите-комсомолци от ДМЗ — Павликени, които редовно преизпълняват трудовите си месечни и тримесечни норми. Шлосерската младежка бригада при транспалетния участък, с бригадир Стоян Иванов, има средно преизпълнение на нормите 180 на сто и дава само качествена продукция.

Но ние, комсомолците, не сме само край пещите, край струговете и пресите. Изградихме свой естрадно-сатиричен състав, който изнася представления не само в завода, а и в читалището. Нашият китарен състав е един от най-добрите в града. А вечерите и забавите, които уреждаме в завода, са интересни и привличат младежите и девойките от целия град.

Не са малко и спортните прояви в завода. Проведохме турнири по тенис на маса, волейбол, шах, футбол и други.

В навечерието на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на ДКМС ние, комсомол-

ците от ДМЗ — Павликени, обещаваме: да поемем шефство над най-новите производства на бетоносмесители и шабелкранове; да подадем рационализаторски предложения и да организираме технически мероприятия с общ икономически ефект над 5000 лева; две младежки бригади да завоеват званието „Бригада, работеща със собствен качествен шемпъл“, а пет да се борят за високото звание „Бригада за комунистически труд“; да развиваме още по-усилено художествената самодейност, спорта и културния отдиш; да поемем шефство над пионерската организация на Първо основно училище; да провеждаме организиран екскурзии, излети, срещи, посещени на театрални представления, кина и други.

По горните показатели обявяваме съревнование на комсомолската организация при завода за горивна техника „Металургия“ — Горна Оряховица.

Върбан СТОЯНОВ

зам. секретар на Заводския комитет на ДКМС

НЕУМОРИМИТЕ

Най-ефективно използване на транспортната техника и механизация, навременно и безаварийно извозване на всички товари и пътници при висока култура на обслужването, предсрочно изпълнение на стопанския план, дейна масово-политическа работа сред младежките колективи — това са основните задачи на дружествата на Комсомола при ДАП — клон Велико Търново. Те са зацелени в мероприятията на Заводския и дружествените комитети за изпълнение в чест на XI конгрес на ДКМС и 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция.

Масово се включиха комсомолците в състезанието за най-добър шофьор, организирано от

Окръжния комитет на Комсомола, Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията. ДАИ и КАТ. С 15 дни предсрочно изпълниха плана вете си за четиримесечното Димитър Балъков, Йордан Елефтеров, Косю Кабакчиев, Димитър Зарзаданов. Те работят вече по плана за юни.

Младежите от бригадата на Йордан Елефтеров, която работи на каменна кариера — Самоводе, са за пример в предприемачеството. Те също работят по плана за юни.

Младите шофьори, които непрекъснато пътуват, са неуморими. Кръстосват пътищата на Родина, своевременно и качествено представят извозването от тях товари на товарополучателя. Редовно преизпълняват месечните си планове над 120 на сто Децо Иванов, Йордан Хутов, Любен Йонин, Коло Шипманов и др.

Обещанията, които е дала комсомолската организация за реализиране на икономии от гориво, гуми, ремонт и време в размер на 5520 лв., ще бъдат преизпълнени. Като резерви се ползува не друго, а майсторството, квалификацията и любовта към автомобила.

Стремим се да внесем разнообразие в идейно-възпитателната работа с младежите. Вечер на автомонитор, на младия шофьор, вечер на въпросите и отговорите, просветни събирания и беседи, излети — всичко това ще допринесе за създаване на още по-голяма любов към професията, за израстване на идейно-убедителни борци за комунизъм.

Стоян КАЛОМЕНСКИ

секретар на Заводския комитет на ДКМС при ДАП — клон Велико Търново

Ангел ГЕЦОВ

ДА ИМ ПОЖЕЛАЕМ УСПЕХ!

Те бяха за мен непознати. Знаех само имената им, че са отличници, че тая голина се дипломираат...

Неуверено натиснах звънеца на нейния дом. Тя ме посрещна като стара приятелка и ме въведе в своя свят, свят на книгите, на цветята, на слънцето и мечтите. Тук всеки предмет по своему разказва за нея — отличничката на ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново.

Когато завърши гимназия, Донка Александрова не знаеше коя професия да избере. Беше отличничка по всичко, обичаше всичко.

Избра литература. Беше една от първите студенти, които прекрочиха прага на новия институт.

Тя отваря албума — събрал спомените на четири години. Ето това е първият студентски бал-маскарад... Тук тя е с приятелите на студентската бригада в Златна Панега, а това е срещата с отличниците...

Спомени! Най-скъпи са тия от учебната практика. Тя вижда наново залатата в светлина класна стая, погледите на възпитаниците от II „б“ курс при Строителен техникум град Велико Търново. С нейна помощ те подготвиха тържество, посветено на Вазов.

През следващата учебна година тя ще поеме трудния и благороден път на учител. И ще бъде добър педагог, защото обича литературата.

Тая година Стефан Цонев завършва. След месец ще иде при хората, в селската амбулатория, за да им подари всички свои мигове.

Той ще бъде верен на метата на Стефан Черкезов. Болките на пациентите ще бъдат и неговни. В отплата младият фелдшер ще получи най-голямото богатство — любовта на хората, топлината на човешките сърца...

★ ★ ★

... Иванка Пенчева намери на спортния комплекс „Юнак“. Тренираше волейбол (вече трета година).

Високото чернококо момиче е единнасетокласничка в Езиково гимназия — Велико Търново. Завършва след месец като пълна отличничка, с претенция за златен медал. За нея професията не е проблем. Ще кандидатства за немска филология. Тя владее добре немски, чете немска литература.

Пренасям си в мечтите на момичето и виждам талантлив педагог...

★ ★ ★

Ще завършат след месец. А после ги очаква училището на живота, голямото човешко училище, в което тъй рядко пишат шестици.

Да им пожелаем отличие!

Стефка МАРКОВА

ОКРЪЖНА СРЕЩА С ПИОНЕРСКИТЕ РЪКОВОДИТЕЛИ

В събота и неделя в Павликени се състоя шестата окръжна среща на отрядните ръководители и четни командири. Тук дойдоха едни от най-добрите комсомолци, изпратени с поръчение в пионерските отряди и чети.

Израз на висока оценка и благодарност за техния неуморен труд по изграждането на пионерските отряди, състоя се в събота вечерта, в читалищния дом.

Гости на срещата бяха баба Василка, майка на народния партизанин Иван Николов, баба Кина, отгледала и възпитала героя на социалистическия труд ст. матрос Димитър Атанасов, представител на клубове от градовете Русе, Левски, Луковит, Игнат Игнатов, организатор от ЦК на ДКМС, Петър Иванов, първи секретар на Окръжния комитет на Комсомола, стари пионерски дейатели. Гржа, топлина и любов към децата

та прозвучаха в изказванията на Ренета Мутафова от Горна Оряховица, Анаета Терзиева от Велико Търново, Елена Николова от Масарева и други.

Баба Василка и баба Кина разказаха спомени. Разменени бяха подаръци. На петте най-добри клубове, участвували в окръжното и републиканското съревнование: „Комсомолци с пионерски връзки“ — Свищов, „Дипломатски връзки“ — Павликени, „Комитет Кирилов“ — Велико Търново, „Чайка“ — Горна Оряховица, „Иван Панов“ — Джулюница, бяха връчени грамоти и фотоапарати. Награден бяха 43 отряда и командири и четни командири.

Гласуван бе призив за востанова среща на 50-годишнината на Великия октомври и XI конгрес на славния Димитровски комсомол.

Ив. Златева

С КРИЛАТА НА МЛАДИТЕ

КАЗВАТ, че крилата на младите били неукрепнали, неподготвени за полет. И много хора са съгласни с това. Но прави ли са? Да тръгнем тогава с тях, да им се доверим. Бъдете уверени, че никога няма да срещнете. Неуморими, те ще ни понесат сред младите, работещи навсякъде в страната — по скелите, на полето, в завода. Поривите, възбуждането, смелостта са техния най-благоприятен популатор вятър. Духа ли той, крилата с устрем не носят, крилата летят по-стихийни, по-неотърпеливи от него.

Близко до шестото кацнала птица е птицефермата на кооперативното стопанство в с. Поликраище. Посрещна ни голямо стадо от пуйки. Царствени пуйки ни приветствуват със своето весело „Добре дошли“. Ето ги и петте стопанки с отговорничка Деяна Джонгова. Тук работят и две комсомолки, но само Стефка Кирилова е днес. Другата — Петранка Кюсева, отсъства. Интересно е да се узнае какво е довело във фермата Стефка. Отначало тя била сменна, после сама работата я накарала да дойде за дълго вре-

ме... (снимката вляво).

— Тук ми харесва. Пък и има романтика в нашата работа...

В сравнение с другите групи в стопанството, тяхната е най-добра. Носливостта е висока — от 3000 пуйки-носачки дневно получават над 2000 яйца. Този график с всички ден расте все повече. Те могат да се похвалят и с 85—88 на сто средна лопимост. А пуйките са нежни и капризни птици. Искат добри грижи. И работата на тези жени съвсем не е лека. Но за Стефка другарките ѝ бяха солидарни в оценката си: „Старее се,

Добра е. Трудолюбива!“ Кратка оценка, събрана в себе си всичко — уважението и обичта.

В стопанския двор на с. Раданово първи по посрещане бай Христо Кънев, кавалер на три ордена. На въпроса: „Има ли младежи“, той даволито се усмихна:

— Стари при нас няма да намериш. Тук работят само млади хора — и побърза да ни запознае с един от тях — комсомолец Тенчо Гочев Христов, старши тракторист на ДТ-54. Той е от звеното за комплексна механизация на Любен Рафаилов. В него рабо-

тят само младежи, а бай Христо е доброто голямо изключение. И не съвсем точно. Просто той е бащата... За преизпълнение на плановите миналата година звеното е награждено с 230 лева.

Трудно е човек да говори за работата си, за себе си. А Тенчо е скромнен. За това звеноводът и механикът Ангел трябваше да говорят вместо него. Работил качествено. Имал добро катоварване на машината и ниска себестойност на декарите мека орган. За личното си обещание Тенчо ми разказа сам. Икономия на гориво, на резервни части и други. Разбрах, че му е даден паспорт на трудовата слава.

— Не зная защо мен

представиха за този паспорт. Просто не зная. Навярно заради работата... — и рипете му смутено затърсиха джобвете.

След час-два високият младеж с топлина поглед ще застане на своя любимец, с който нито ден не се разделя. (снимката вдясно).

Ще блеснат закачливо умните очи за поздрав и с песента ще тръгне напред. Песента на младостта, сяла се с пещица мотор на трактора.

Крилете на младите. Трудно се поддържат. Неспособни и винаги на старт — излитат и се готвят да излетят. Те, вечно трептящите криле на младостта.

Ваня СТЕФАНОВА

Другарят Димитър Тужаров поздравява Зинне. Люти Зейнулов Бекиров от Свищов сключи граждански брак със Зинне Тосунова от Никопол. Майката и бащата на младежа са работници, активисти на Отечественния фронт. Присърият приемат те вкъщи на новите ритуали в живота.

В залата за бракосъчетания в Свищов Зинне разглежда албума със снимките на много брачни двойки. Тя иска нейната сватба да бъде като техните, да бъде отхвърлено старото.

Дойде сватбеният ден. Всичко е много тържествено: и сватбеният марш, и топлите напътствия на председателя на изпълкома на Градския народен съвет другаря Петър Йорданов,

М. МАРЧЕВА

Хората от неговото планинско село Дрента и другарите му го наричат просто Паньо. Нищо, че Първан Пенчев е вече голям мъж, че седем години са изминали, откакто постъпи на работа като извозвач в Дрентския технически участък към Горско стопанство — Буйновци.

А в ония години, отначало плахо и нерешително, младите хора от селото и махаличките наоколо един по един поеха надолу към Елена и другите градове. Първан сякаш не се интересуваше от това. И как би могъл да се реши на подобно „своеволие“, как би могъл да остави майка си сама?

Тогава, през оная есен на 1960 година, младият човек за

почна да работи това, което вършеха повечето мъже от балканското село и двама-трима от неговите връстници. В началото не му беше леко. Та нали всяко начало започва с напрежение? Но трябваше да се работи, трябваше да се

ха му да се грижи за трудовата дейност на младежите от селото.

На тебе най-ти приляга, нали си трудов човек — беше подхвърлил някой и наистина, и на шега.

И младият човек работеше с жар и желание. В отчетните доклади кой-на-кой хубави чеца се говореха за неговата дейност. И как няма да е така? Та нали, когато дойде времето за сенокос, за жътва, когато Държавното земеделско стопанство е „на зор“, Първан ще отиде с другарите си в селото, ще съблещи за предстоящи

трудова ден, ще се погрижи да извести и младежите от махаличките. На него не му тежи работата, въпреки че се връща вечер изморен от тежкия труд в Балкана.

Когато заговорих за Първан Пенчев със секретаря на Общинския комитет на ДКМС Иван Дамьянов, той още в началото каза не без гордост, че през първото тримесечие на тази година бригадата, в която работи Първан, е преизпълнила нормите си, а плана през април 1965 на сто.

И не е само това — усмихнато се обърна към мен се

кретарят. — Миналата година комсомолското дружество в с. Дрента е провело повече от 5 трудови дни.

По-нататък секретарят на Общинския комитет сподели, че с получените средства, съвместно с читалището, комсомолското дружество е закупило телевизор. Сега често вечер ще видите младите хора от селото на групи да отиват в читалището, за да видят една интересна телевизионна програма, вместо да се запъят към кръчмата, както често правеха това по-рано.

Хубаво е да слушаш такива неща. Малък дял във всичко това има и той — вечно усмихнатият младеж от с. Дрента.

Ал. БЪЧВАРОВ

НЕГОВИЯТ ДЯЛ

гази кал и сняг, да се товарят на колесарите тежките трупи. Времето течеше бавно. Мъгливостта се мръсеше и все пак ден след ден, първата година се изниза.

По-късно на отчетно-изборното събрание на Комсомола младият бе избран за член на дружествения комитет. Повери

жар и желание. В отчетните доклади кой-на-кой хубави чеца се говореха за неговата дейност. И как няма да е така? Та нали, когато дойде времето за сенокос, за жътва, когато Държавното земеделско стопанство е „на зор“, Първан ще отиде с другарите си в селото, ще съблещи за предстоящи

инския комитет на ДКМС Иван Дамьянов, той още в началото каза не без гордост, че през първото тримесечие на тази година бригадата, в която работи Първан, е преизпълнила нормите си, а плана през април 1965 на сто.

И не е само това — усмихнато се обърна към мен се

„Обичай изкуството в себе си, а не себе си в изкуството!“

СТАНИСЛАВСКИ

Когато се запознах, аз неочаквано открих, че го познавам от давна. Неговата прямота и откровеност, добри очи, властни и неняващи, каквито ги видях на екрана, и топъл глас имат сила да завладят всекиго. Възхитен аз познавах Боян Радионов от „Царска милост“. Отново ме развълнува този дълбоко драматичен образ.

— Когато снимахме „Царска милост“, за пръв път дойдох във Велико Търново — сподели Милен Колев. — Аз съм влюбен в

този град!

— Мечтали ли сте някога за друга професия освен професията на актьора?

— Никога! Ако не бях станал актьор, аз нямаше всъщност да открия смисъла на живота си.

Но родителите на Милен Колев мислели другояче. Баща му мечтаел той да стане инженер, да създава машини. Но той от малък рецитирал. На армейския преглед на художествена самодейност в гранични войски, където служи като граничар, рецитирал „На Партизанта“ от Христо Радевски и печели първо място. Журито му препоръчва да кандидатства във ВИТИЗ. На приемните изпити се класира трети по успех. Мечтата е осъществена. Започва задълбочената работа.

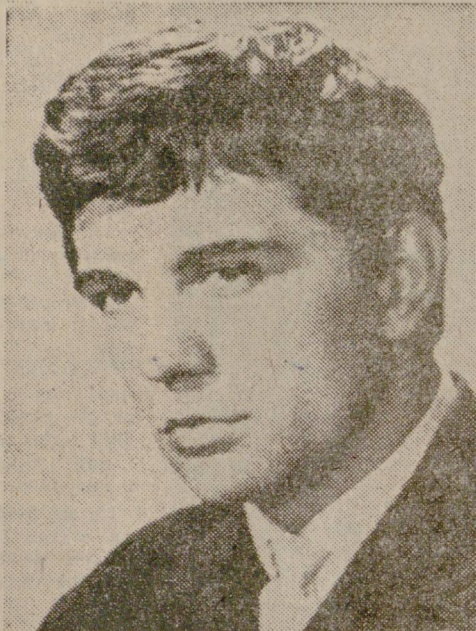
— Кога за пръв път вляхте на сцената? В какви роли?

— Като ученик в гимназията участвах в драматизация на четирици „Ангел Кънчев“ в Русе. Играл Бръмков от „Хищове“ на Иван Вазов, Нено от „Двама са млади забили“ на Т. Влайков. Мица от „Дом на улица“ Три славя — 17“ на М. Добричанин.

Неговата сериозна актьорска работа започва във ВИТИЗ. Постъпил в класа по актьорско майсторство на професор Стефан Сърчаджиев, младият актьор стига до извода, че професията на актьора е трудна, отговорна и многообхватна. В учебния театър на ВИТИЗ играе „Лаерт“ от „Хамлет“ на Шекспир, Архонт от „Сизиф и смъртта“ на Роберт Мерл.

— Аз съм щастлив, че започнах професионалната си актьорска кариера във Велико Търново!

— Кой от изградените от вас образи на великотърновска сце-

на смятате за свое постижение?

— Чудовище от „В полите на Витоша“ на Пею Йорков, Алварес от „Почивка в Арнон Ирис“ на Димитър Димов, Василий от „В деня на сватбата“ на Виктор Розов. Доволен съм от работата си над образа на Жалов и д-р Шомов. И най-любимата ми роля — Николай от „Необикновен процес“ на Мария Симова.

— С какво най-много ви харесва тя?

— Дава възможност за пълно актьорско разгръщане, съвременна и близка е.

С Николай и Шерю от „Я, колко макове“ на Никола Русев на районен преглед Милен Колев взе ма първа награда. С ролята на Николай той участва в Третия национален преглед на българската драма и взема втора награда, грамота и парична награда от ЦК на ДКМС.

— Досега съм изграждал само положителни образи. Бих искал да разработя някакъв отрицателен образ. Интересно ми е да видя доколко ще ми се удаде и как ще ме приеме публиката.

— Кой са любимите ви артисти?

— Жерар Филип, Тамара Сьомина, Алан Делон, Симон Синьора, Олег Стриженов. И да се изразя малко по ученически (ако това не обиди), многобройните ми приятели-средношколци, моят бог е София Лорен. Талант в пълния смисъл на думата.

— От българските артисти?

— Апостол Караимев. Познавам го лично, винаги ме е възхищавало трудолюбието му и сериозността, с която работи.

— Любими режисьори?

— Възхищават ме творбите на Фелини, Висконти и Чухрай.

— А какво ще кажете за нашата публика във Велико Търново?

— Оставал съм винаги доволен от нея. Възхищавало ме е винаги вниманието ѝ.

После говорихме за филмите „Златният зъб“ и „По тротоара“, в които той е играл, за актьорския състав в нашия театър, за младите сили, които работят в него, за техните възгледи.

Първия път, когато гостувах на Милен Колев в квартирата му, най-силно впечатление ми направи фонотеката, изплатяванията от Кордилерите, писмата, Айфеловата кула и цветята. Разгледах колекцията му от плочи. Записа на Илия Арифов, Вълкана Стоянова и Косталин Гуглов. Обича много народната музика.

Разглеждах с интерес Кордилерските планини, Южна Америка, Франция, Югославия и всички хубави кътчета на нашата Родина, които присъстваха тук на стотици картички (Милен е колекционер на цветни картички и каза, че все пак картичките от Велико Търново си остават най-чудните).

А най-хубавото в стаята му са цветята.

— Ето тези ми подариха едни младежи от града, розовите — разпоредителките, а белите — едно семейство, след премиерата на „Рози за д-р Шомов“. В тези цветя аз виждам обичта на хората. Това ме окриля да работя, да създавам за тях, да жадвам винаги щастие и усмивки!

Асен СТАНИМИРОВ

ВЛЮБЕН СЪМ В ТОЗИ ГРАД

ФУТБОЛЪТ В ЦИФРИ

В „Б“ ОКРЪЖИТЕ ФУТБОЛНИ ГРУПИ

РЕЗУЛТАТИ:

Являва — Сушица 3:0, Първомайски — Козарево 3:1, Николаево — Асеново 3:1, Лисковец — Горско Ново село 6:3, Върбица — Константин 3:1, Писарево — Кесарево 4:2, Камен — Металургия 0:1.

КЛАСИРАНЕ:

1. Кесарево	72:30	34
2. Горско Ново село	46:38	28
3. Върбица	43:45	25
4. Първомайски	62:36	24
5. Козарево	49:54	23
6. Писарево	48:54	23
7. Правда	58:64	23
8. Асеново	56:57	22
9. Константин	34:38	22
10. Сушица	40:54	22
11. Николаево	40:57	22
12. Металургия	48:46	21
13. Камен	46:48	18

РЕЗУЛТАТИ:

Бутово — Володей 6:1, Недал — Полски Сеновец 3:0, Димча — Килифарево 2:1, Сухиндол — Поликраище 3:0, Матарево — Михалци 2:2, Електротелфери — Долна Оряховица 5:0, Беляковец — Автовежи 3:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Михалци	72:31	35
2. Бутово	59:33	35
3. Сухиндол	51:26	31
4. Електротелфери	52:26	28
5. Маслаево	48:38	25
6. Недал	51:37	23
7. Димча	55:52	23
8. Беляковец	53:45	23
9. Полски Сеновец	49:46	23
10. Володей	65:58	20
11. Долна Оряховица	36:68	18
12. Килифарево	32:70	13
13. Поликраище	17:93	5

РЕЗУЛТАТИ:

Драгомирово — Царевец 4:0, Горна Липница — Вързулица 5:0, Българско Сливово — Вардим (отложена), Горна Студена — Алеково 1:1, Върбовка — Козловец 6:1, Александрово — Обединение 4:0, Лисковец — Страхилово 3:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Вардим	64:24	29
2. Драгомирово	72:38	29
3. Върбовка	50:41	29
4. Българско Сливово	57:34	27
5. Лисковец	42:39	27
6. Царевец	44:39	25
7. Горна Студена	33:37	25
8. Горна Липница	36:34	23
9. Вързулица	57:47	22
10. Обединение	33:54	21
11. Александрово	43:43	20
12. Алеково	33:55	20
13. Козловец	29:54	17

Заб.: В класирането не са включени отборите на „Автовежи“ и „Липовица“ от Лисковец и на „Страхилово“, тъй като и трите отбора са изключени от състезаване на групите поради системно извършване на съставяния.

Зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:

Септември (Поп) — ВФС (Св) 1:0, Левски (Ом) — ДЗЗ (ГО) 0:0, Черномонец (Г. Абд) — Г. Геве (Габ) 1:1, Елзае (П. брод) — Левски (Лев) 0:1, Червено знаме (Пав) — А. Кичев (Тр) 0:0, Ботев (Н. паз) — Автостроител (Шн) 0:0, К. Тодоров (Мв) — Локомотив (Др) 0:3, Б. Спиров (Пр) — Раковски (Сев) 0:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Левски (Лев)	66:14	39
2. Локомотив (Др)	36:14	30
3. А. Кичев (Тр)	56:21	30
4. Ботев (Н. паз)	32:22	27
5. Раковски (Сев)	45:23	27
6. Автостроител (Шн)	41:17	27
7. Червено знаме (Пав)	44:31	27
8. ДЗЗ (ГО)	38:30	25
9. Г. Геве (Габ)	28:25	25
10. ВФС (Св)	39:27	24
11. Б. Спиров (Пр)	37:42	23
12. Септември (Поп)	25:40	18
13. Левски (Ом)	30:41	18
14. Черномонец (Г. Абд)	22:49	16
15. Елзае (П. брод)	13:75	9
16. К. Тодоров (Мв)	11:84	5

ЮНОШЕСКА ЗОНА „ЯНТРА“

РЕЗУЛТАТИ:

А. Кичев (Тр) — Етър (ВТ) 2:0, Локомотив (ГО) — Ст. Костов (Поп) 6:1, Академик (Св) — Чарлз Ороу (Габ) 1:0, Червено знаме (Пав) — Локомотив (Др) 2:1, Светкавица (Тш) — Левски (Лев) 0:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Локомотив (ГО)	51:25	25
2. Академик (Св)	38:15	21
3. Ст. Костов (Поп)	35:31	21
4. Локомотив (Др)	33:27	18
5. А. Кичев (Тр)	21:32	18
6. Чарлз Ороу (Габ)	39:29	17
7. Етър (ВТ)	56:27	17
8. Червено знаме (Пав)	22:22	13
9. Светкавица (Тш)	12:33	10
10. Левски (Лев)	17:42	10

ДАП — ДИРЕКЦИЯ ГОРНА СЪЯХОНИА

продава

Лекотсважна кола

„Варшава 200 Р“ и товарен автомобил ЗИЛ-585 на стойност 1500 лв.

Продажбата ще се извърши в ДАП — клон Горна Оряховица на

ул. „Б. В.“ 26 май 1967 г. от 8:00 часа сутринта.

ТОПЛИНКА ЗА ДРУГАРЯ

ЕДНА ПО една заглъхват машините в шоссеро-монтажния отдел на електротелферния завод „Янтра“. Отшумява събният работен ден. Около комбайна за монтаж на електротелфери е чисто и подредено. Токущо е приключил и работният ден за младежката бригада „Комсомолец“. Вместо по 15—16 телфера

за осем часа, те дават по 40 броя. И сега в единия край на конвейера единнадесетте младежи шумно обсъждат нещо, което видимо ги вълнува: — Всички в шест и половина на гарата.

В неделя в чакалния на гара Горна Оряховица сред множество то са и няколко младежи от групата. Надка, веселата и замяна Надка, неуморната инициаторка на веселбата, подканя да се заемат местата, защото е време...

И всички са на път. Времето неутраля мина в размяна на закатки, спорове, обмисляне на изненади. Радост и нетърпение се четат по лицата на всички. Особено нетърпението... Преди месец-два техник другар е постъпил в редовете на народната казарма. А за Велизар, младия трудосъщ, да честен, да смърт предан на този ден е най-светли мигове в живота на младежа, но този, отпразнуван с колектива, няма да го забравя никога. Пред знамето се снимаха за спомен (сн. 4).

Клетвата свърши. Единнадесетте комсомолци обкръжиха Велизар, заредиха се въпроси. Той едва успяваше да отговаря.

Неповторими часове на приятелство, на другарство!

Николай КАЧАКОВ

Родината... и накрая. „Заклетва!“ Бавно, един по един, със стробва крачка пред знамето за ставаха боец след боец и, целувайки знамето, ясно и високо отговаряха: „Заклетва!“ Дойде ред и на Велизар. Групата притихна. А той? (сн. 3). Към него се протегнаха няколко чифта ръце, снимаха го за таблото, а кинокамерата на заводския кино клуб запечатявайки този тържествен момент от живота на младите работници от Микротелферния завод.

Мигове на истинска радост за всички (сн. 2). Ще има и по-светли мигове в живота на младежа, но този, отпразнуван с колектива, няма да го забравя никога. Пред знамето се снимаха за спомен (сн. 4).

Клетвата свърши. Единнадесетте комсомолци обкръжиха Велизар, заредиха се въпроси. Той едва успяваше да отговаря.

Неповторими часове на приятелство, на другарство!

Николай КАЧАКОВ

